

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico – Sanitară Publică Spitalul Raional Comrat „Issac Gurfinchel”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nina Răilean împotriva Instituției Medico – Sanitare Publice Spitalul Raional Comrat „Issac Gurfinchel” privind anularea ordinului și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 03 martie 2016, prin care a fost respins apelul depus de Instituția Medico – Sanitară Publică Spitalul Raional Comrat „Issac Gurfinchel”,

c o n s t a t ă :

La 15 mai 2014 Nina Răilean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico – Sanitare Publice Spitalul Raional Comrat „Issac Gurfinchel” (în continuare IMSP SR Comrat), solicitînd anularea pct.1 din ordinul nr.59 din 31 martie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în formă de mustrare aspră ca fiind ilegal și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii Nina Răilean a indicat că a activat în calitate de director adjunct la IMSP SR Comrat începînd cu anul 1998 și pînă în aprilie 2014, nefiind atrasă la răspundere disciplinară. Ulterior, a decis să participe la concursul pentru ocuparea funcției de director adjunct al IMSP SR Comrat, fiind desemnată câștigătoarea concursului la 01 noiembrie 2013, însă pînă la moment nu a fost numită în funcție.

La 31 martie 2014 a fost familiarizată cu ordinul nr.59 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința directorului adjunct al

IMSP SR Comrat, Nina Răilean și asistenta medicală a IMSP SR Comrat, Ana Uzun”. În conformitate cu ordinul respectiv, Nina Răilean a primit mustrare aspră pentru lipsa controlului asupra completării fișelor medicale a bolnavilor internați.

A mai indicat că ordinul contestat este ilegal, ori la desemnarea în funcția de director adjunct al IMSP SR Comrat dînsa a fost familiarizată cu obligațiunile funcției, iar după sancționare a aflat că mai sunt ordine care nu i-au fost aduse la cunoștință contrasemnătură și care impun anumite obligații suplimentare, despre care nu a fost în cunoștință de cauză. Unul din aceste ordine este ordinul nr.129 din 24 august 2009, neexecutare căruia a servit temei pentru atragerea la răspunderea disciplinară, însă instrucțiunea de serviciu din 2011 nu conține punctul cu privire la controlul asupra completării fișelor medicale ale celor internați.

Prin hotărîrea Judecătorei Comrat din 18 noiembrie 2014 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Nina Răilean. A fost casat ca ilegal pct.1 al ordinului nr.59 din 31 martie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința directorului adjunct al IMSP SR Comrat, Nina Răilean și asistenta medicală principală a IMSP SR Comrat, Ana Uzun”, în partea atragerii Ninei Răilean la răspundere disciplinară.

A fost încasat de la IMSP SR Comrat în beneficiul Ninei Răilean prejudiciul moral în mărime de 4 000 (patru mii) lei, în rest pretențiile privind compensarea prejudiciului moral au fost respinse. A fost încasat de la IMSP SR Comrat în beneficiul bugetului de stat în mărime de 200 (două sute) lei.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 03 martie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de apel depusă de IMSP SR Comrat și menținută hotărîrea Judecătorei Comrat din 18 noiembrie 2014.

La 17 mai 2016 IMSP SR Comrat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 03 martie 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii instanței de fond, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motiva rea cererii a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerare neglijarea sistematică a obligațiilor de serviciu de către intimată.

Sustine că Nina Răilean activează este angajată prin cumul la 2 servicii și din acest motiv nu putea în mod corespunzător să-și exercite atribuțiile în cadrul IMSP SR Comrat.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de IMSP SR Comrat. ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile invocate de recurent, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă în mod formal asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că

recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarate de Instituția Medico – Sanitară Publică Spitalul Raional Comrat „Issac Gurfinkel”.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas